

Verzoek van het Tribunale di Genova van 27 april 1992 om een prejudiciële beslissing in een door de notaris A. Corsi ingeleide procedure van volontaire jurisdictie

(Zaak C-223/92)

(92/C 160/08)

Het Tribunale di Genova heeft bij beschikking van 27 april 1992, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 18 mei 1992, in een door de notaris A. Corsi ingeleide procedure van volontaire jurisdictie, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Komt de jaarlijkse belasting op overheidsvergunningen voor inschrijving van vennootschappen in het ondernemingsregister, verplicht gesteld bij wetsdecreet nr. 69 van 2 maart 1989, omgezet tot wet nr. 154 van 27 april 1989 (artikel 36, lid 8), overeen met een heffing als wordt verboden door artikel 10 van Richtlijn 69/335/EEG van de Raad (*) of kan zij worden gerekend tot het begrip „recht met het karakter van vergoeding” als bedoeld in artikel 12, onder e), van die richtlijn, en is zij dus geoorloofd?

(*) PB nr. L 249 van 3. 10. 1969, blz. 25.

Beroep, op 18 mei 1992 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-224/92)

(92/C 160/09)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 18 mei 1992 beroep ingesteld tegen Groothertogdom Luxemburg door Commissie van de Europese

Gemeenschappen, vertegenwoordigd door X. Lewis, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij R. Hayder, vertegenwoordiger van de juridische dienst, Centre Wagner.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te doen treden om te voldoen aan Richtlijn 86/662/EEG van de Raad van 22 december 1986 betreffende de beperking van geluidsemissies van hydraulische graafmachines, kabelgraafmachines, dozers, laders en graaflaadmachines (*) en/of daarvan de Commissie niet in kennis te stellen, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 11 van deze richtlijn en de artikelen 5 en 189 van het EEG-Verdrag;
2. het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Krachtens artikel 189 van het EEG-Verdrag, volgens hetwelk een richtlijn voor elke Lid-Staat waarvoor zij bestemd is, verbindend is ten aanzien van het te bereiken resultaat, zijn de Lid-Staten verplicht de in de richtlijnen gestelde termijnen voor de omzetting te eerbiedigen. Deze termijn is sedert 30 juni 1988 verstreken zonder dat het Groothertogdom Luxemburg de bepalingen in werking heeft doen treden om te voldoen aan de in de conclusies genoemde richtlijn.

(*) PB nr. L 384 van 31. 12. 1986, blz. 1.